ANUL III—No. 635 | EDIŢIA ANTEIA | JOI 4 OCTOMBRE 1890

Numĕrul 10 Bani

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI SI SE PLATESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucuresci** la casa Administraţiei
Din **Judeţe** şi **Streinĕtate** prin man-date postale

Un an în ţară 30 lei; în streinetate 50
Şese luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

**LA PARIS,** ziarul se găseşte de vên-zare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

# Adevĕrul

**Să te fereşti, Române! de cuiŭ strein în casă.**
V. Alexandri.

Numĕrul 10 Bani

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** şi **JUDEŢE** se pri-mesc **direct** la administraţie.
Din **PARIS** la *Agenţia Liberă*, C. Adam şi *Agenţia Havas*.
Din **STREINĔTATE,** direct la admi-nistraţie şi **la toate Oficiile de publicitate.**

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . 3,— lei „
Inserţiunile şi Reclamele 3 lei rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA: Strada Nouă, 10 | Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ | REDACŢIA: Strada Nouă, 10

SA TRAIASCA PETRE CARP!

Noile tarife vamale franceze

ŞTIRI DIN SPANIA

O jucarie sinistra

NOUL CABINET PORTUGEZ

Slugarnicia d-lui Crispi catre nemti

GANDURI NEGRE!

Teatrul Naţional din Iaşĭ

SOLDATII DESNADAJDUIREI

*Bucurescĭ 3 Octombre*

## Să trăiască Petre Carp!

In noaptea de 11 Fevruarie 1866, noapte de urgie şi trădare, s'a îngropat Domnia pământeană. Iar în ziua de 10 Maĭ a aceluiaş an, zi de rătăcire şi rĕstrişte, s'a ridicat pe ruinele Domnieĭ române, o Dinastie strĕină, ieşită din neamul celuĭ maĭ neînpăcat duşman, nu numaĭ al Românilor, ci al întregeĭ rase latine. De atuncĭ în coace s'a compromis principiul monarchic în România.

Dinastiile strĕine, până la urma urmelor, aŭ fost tot-d'a-una păgubitoare popoarelor peste care aŭ domnit. *Casa d'Anjou* a pustiit Sicilia; *Dinastia de Hohenstaufen* a sîngerat şi sărăcit Italia de jos; *casa de Austria* a sălbătăcit şi umilit Spania; *dinastia Habsburgilor* a înghiţit Boemia şi Ungaria, iar casa de *Saxonia* a perdut Polonia. Românĭ! citiţĭ istoria neamurilor, ş'apoĭ gândiţi vĕ la ce vĕ puteţĭ aştepta de la *Dinastia luĭ Carol de Hohenzollern-Sigmaringen.*

Carol de Hohenzollern, neaducênd cu sine nicĭ una din acele rarĭ virtuţĭ, ce de obiceiŭ nu sunt de cât zestrea oamenilor marĭ, şĭ-a concentrat tot gândul, tot timpul şi toată activitatea Sa, în singura dorinţă de a'şĭ sluji cu credinţă patroniĭ din Berlin, şi de a'şĭ aduna avuţiĭ, pe toate căile de speculaţiune ertată şi neertată.—*Bismarck* a zis, în întrevorbirea sa avută cu Contele *Şuvalov* la anul 1876 în *Friedrichsruhe*: *„Nu uitaţĭ, că avem la Dunărea de jos o santinelă credincioasă, care nu va pierde nicĭ o dată din vedere interesele germane.“* Şi prinţul de Bismarck a avut dreptate!

Bunul nostru Rege şĭ-a urmărit planul maĭ întêiŭ pe încetul şi îndelete, maĭ ţiind compt pe icĭ pe colea de formele constituţionale; maĭ tĕrziŭ păşi ce-va maĭ îndrăzneţ, îngrijindu-se numaĭ de slugărnicia miniştrilor Sĕĭ; iar acum urmează ca adevĕrat autocrat, şi ast-fel opera de nimicire naţională este aproape de a fi încoronată de succes.

Mulţumită nepricepereĭ şi slăbiciuneĭ bărbaţilor noştri de Stat, avuţia ţĕreĭ este deja maĭ toată zălogită ovreilor din Berlin şi Francfurt; economia naţională jertfită lăcomieĭ nemţeştĭ, şi politica Statuluĭ înjugată la politica vicleană şi egoistă a Germano-Austrieĭ. Regele Prusieĭ încuraja pe Polonĭ la rezistenţă, pe când el negocia cu Rusia împărţirea Statuluĭ Jagelonilor; iar Maria Tereza vărsa lacrămĭ de compătimire, pe când subscria tratatul care 'ĭ asigura o parte însemnată din jaful diplomatic!... Românĭ, ce maĭ aveţĭ de aşteptat!

La anul 1868, *Brătianu* a dat Regeluĭ concesiunea Strussberg, care a înţolit pe prinţişoriĭ din Berlin. La 1871, *Catargiu* ĭ-a dat conversiunea Bleichröder, care a săturat din noŭ lăcomia nemţească, şi la 1875 convenţiunea cu Austria, care a robit pentru 10 anĭ, în folosul buneĭ noastre vecine, economia Statuluĭ român; iar când, la 1876, 'ĭ-a maĭ cerut şi rĕsboiul cu Turcia, şi rĕscumpĕrarea drumurilor de fier, atuncĭ creştinul s'a îngrozit, ş'a rupt-o de fugă. Dupe rĕsboiŭ iară-şĭ Brătianu 'ĭ-a dat titlul de Rege, decoraţiile, rĕscumpĕrarea căilor ferate, alipirea la tripla alianţă, domeniul coroaneĭ şi fortificaţiile; când 'ĭ-a maĭ cerut însă şi convenţiunea consulară cu Germania, omul s'a spăimântat, a şovăit, şi asta 'ĭ-a rupt junghetura. *Catargiu, Lahovary* şi *Vernescu*, cariĭ aŭ fost protestat energic în potriva domeniuluĭ şi fortificaţiilor, la 1889 aŭ consfinţit aceste acte de jaf public şi trădare naţională, inaugurându-ĭ tot o-dată, în deriderea art. 83 din Constituţiune, şi succesiunea Tronuluĭ.

Regele Carol s'a săturat însă de-a maĭ asculta, în mersul Sĕŭ triumfal, de Camere şi miniştriĭ; ca şi Xerxes al Persieĭ, care biciuia mările de nesupunere, puindu-se maĭ presus de orĭ-ce lege, acum încheie El singur convenţiunĭ militare cu Austria, nimicind ast-fel, c'o singură trăsătură de condeiŭ, tot visul de aur al Românilor în viitor, şi jertfind pe altarul intereselor austriace sângele şi sudoarea neamuluĭ romănesc.

Credem însă că pe astă cale nu-L vor putea urma mult timp nicĭ Manu nicĭ chiar Lahovary, şi că prin urmare vor fi siliţĭ, maĭ curênd saŭ maĭ tĕrziŭ, de-a se retrage, pentru a face loc luĭ Petre Carp; căcĭ numaĭ acest eroŭ fără temere şi remuşcare, a căruĭ axiomă de guvernămînt culminează în *Rege* şi *dorobanţ*, va împinge pe Rege să urmeze înainte pe calea deja apucată, şi păşind înainte, Româniĭ se vor trezi din amorţirea de care sunt coprinşĭ acum aproape d'un sfert de secol, şi odată treziţĭ, Carol va fi perdut. Să ne rugăm dar luĭ Dumnezeŭ ca, c'un ceas maĭ înainte, să ne vină Carp la putere!

La 1821, Tudor Vladimirescu ne-a scăpat de domnia fanariotă, la 1891 Petre Carp ne va scăpa de domnia nemţească. România va resufla iarăşĭ în tihnă şi veselie, Marele Căpitan se va putea duce să-şĭ odihnească oasele lângă cenuşa prea iubituluĭ sĕŭ poet, (eram să zic jidan) *Auerbach*, iar graţioasa Regină Elisabeta, să'şĭ reciteze rapsodiile în aplausul barzilor galicĭ. O fericire deplină, dar, pentru toţĭ şi toate. **Trăiască** prin urmare **Coconul Petrăchiţă Carp**, regeneratorul românismuluĭ ameninţat!

Suriaşul

## TELEGRAME

VIENA, 2 Octombre.— Dietele provinciale aŭ fost deschise azĭ prin manifestărĭ de lealitate şi devotament pentru Impĕrat. Preşedintele Dieteĭ din Bucovina a ţinut un discurs prin care 'şĭ-a arĕtat dorinţa ce are de a mijloci pe lângă partide spre a aplana neînţelegerile carĭ separă diferitele naţionalităţĭ din această provincie.

LODRA, 2 Octombre.—In incendiul de ierĭ aŭ perit 5 uvriere şi un uvrier. 11 persoane sunt grav rănite.

BERNE, 2 Octombre—Instalarea fostuluĭ guvern din Tessin s'a făcut azĭ fără nicĭ un incident.

## Noile tarife vamale Franceze

*Consiliul de miniştri Francez a decis să prezinte camerelor două tarife, unul maximal pentru naţiunile carĭ n'ar acorda Franciеĭ nicĭ un avantaj, şi altul minimal care se va aplica Statelor cu carĭ Francia ar avea vre-un acord. Guvernul va putea de la sine să aplice provizoriŭ tariful minimal naţiunilor carĭ ar acorda Francieĭ avantagie, dar atuncĭ decisiunea Camerelor va fi necesară pentru ca această mĕsură să devie definitivă.*

## Noul Cabinet Portugez

LISABONA, 2 Octombre.— In cabinetul actual preşedintele consiliuluĭ şi ministrul de interne sunt „progesiştĭ“; miniştriĭ de finanţe şi afacerĭ streine sunt conservatorĭ; miniştriĭ de justiţie şi lucrărĭ publice aparţin partideĭ „naţionale“. Miniştriĭ aŭ depus azĭ jurămêntul; mâine se vor prezenta înaintea Camerelor.

## Intinderea orasului Viena

VIENA 2 Octombre.—Guvernatorul Austrieĭ-de-jos a depus la Dietă un proect de lege pentru întinderea teritoriuluĭ oraşuluĭ Viena prin adăogirea maĭ multor comune de prin prejur. Guvernatorul a zis cu această ocaziune că guvernul voeşte să libereze oraşul de piedicile ce 'l înconjoară şi să-ĭ asigure prin adăogirea unuĭ noŭ teritoriu mijloacele de a se desvolta; el a adaus că oraşul poate conta pe buna-voinţă a Impĕratuluĭ şi a guvernuluĭ.

## O jucarie sinistra

Informaţiunile ziaruluĭ *L'Indépendance Roumaine* privitoare la armata noastră sunt culmea cinismuluĭ.

Vorbind de defileul trupelor la Piteştĭ, zice că *ţinuta trupelor a fost excelentă şi după ce Majestatea Sa a făcut câte-va observaţiunĭ, Ş'a exprimat înalta Sa satisfacţiune.*

Vorbind de întoarcerea trupelor care formează garnizona Bucurescilor, zice că:—*starea acestor trupe este excelentă.*

Ştiŭ că nicĭ un ziar nu are serviciul informaţiunilor aşa de complect, aşa de bine făcut ca ziarul de care mĕ ocup. D. Gh. Em. Lahovary face mare sacrificiĭ băneştĭ pentru a fi bine informat.

Nu pot dar să'mĭ explic entusiazmul reporteruluĭ sĕŭ pentru starea armateĭ, de cât atribuind'o uneĭ culpabile nepăsărĭ saŭ unuĭ revoltător cinism.

Cum? starea armateĭ este excelentă.

Cum! starea trupelor din Bucureştĭ este excelentă?

Să lăsăm pe Generalul Vlădescu şi pe Şeful suprem al armateĭ să fie entusiazmaţĭ. Ministrul de rezbel crede că datoria sa de ministru consistă în a ascunde cât va putea flagelul teribil ce bântue pe nenorociţiĭ soldaţĭ. Cât despre Regele, ce să maĭ spun? Grija Sa, afecţiunea Sa pentru armată nu se poate compara de cât cu afecţiunea ce eŭ port Dinastieĭ Hohenzollern.

Generalul Vlădescu nu este Neamţ; el este Român şi ca Român a comis o crimă neîmpiedicând regimentele infectate de a lua parte la manevre.

Mediciĭ militarĭ, prin rapoarte adresate ministruluĭ de rezbel, aŭ cerut ca trupele infectate să nu ia parte la manevre.

Dar trebue cu orĭ-ce preţ Mareluĭ Căpitan un defileŭ de *30 miĭ* oamenĭ, şi Generalul Vlădescu iubeşte prea mult pe Carol I pentru a'L lipsi de un aşa măreţ spectacol, chiar cu rizicul de a orbi câte-va sute de soldaţĭ.

Nu a aflat oare informatorul ziaruluĭ *L'Indépendance Roumaine* că în ziua de 17 Septembre, când s'a format divizia de cavalerie din Tĕrgovişte, se aflaŭ 100 de soldaţĭ bolnavĭ de ochĭ numaĭ într'un singur regiment, al 2-lea de roşiorĭ? 42 din aceştĭ nenorociţĭ aŭ fost trimişĭ la spitalul din Bucureştĭ, 43 la Slobozia şi restul la ambulanţe.

Nu ştie oare acest reporter că majoritatea bolnavilor este compusă de rezervişti?

Nu a vĕzut el oare că la Piteştĭ, când a defilat regimentul al 2-lea de roşiorĭ, el nu era compus de cât de 200 oamenĭ?

Ne vom sili a afla câţĭ bolnavĭ de ochĭ maĭ sunt şi în cele-l'alte regimente atât de linie cât şi de dorobanţĭ, pentru ca ţara să cunoască câte victime aŭ făcut manevrele Generaluluĭ Vlădescu din anul 1890.

Dator este fie-care român a plăti impozitul sângeluĭ; datorĭ suntem toţĭ de a iubi pe ostaşiĭ Ţĕreĭ; dar să nu uite domnişoriĭ de la *L'indépendance Roumaine* că soldatul nu maĭ este o păpuşă îmbrăcată spre a servi ca carne de tun, ci un cetăţean care îşĭ îndeplineşte o datorie sfîntă către Ţară. Nu este dar permis nimănuĭ, nicĭ Regeluĭ, nicĭ Ministruluĭ de a face dintr'ênsul o jucărie, maĭ ales când această jucărie devine sinistră prin orbirea a sutimĭ de tinerĭ.

A. V. B.

## Slugarnicia D-lui Crispi catre Nemti

BERLIN, 2 Octombre.—„Gazeta Germanieĭ de Nord“ află din Roma că dl. Crispi a trimes Conteluĭ Kalnoky şi generaluluĭ de Caprivi discursul sĕŭ de la Florenţa tradus în nemţeşte.—Ambasadoriĭ Germanieĭ şi Austro Ungarieĭ aŭ felicitat pe dl. Crispi pentru discursul sĕŭ.—Dl. Nigra, ambasadorul Italieĭ la Viena, care se află acum în Italia, fusese invitat de dl. Crispi să asiste la banchet pentru ca să poată da seama de acest discurs Impĕratuluĭ Frantz-Iosef.

## Ştirĭ din Spania

MADRID, 2 Octombre.—Comisiunea tarifelor s'a pronunţat cu 14 voturĭ contra 11 în favoarea reînoireĭ tratatelor de comerţ, dar fără clauza naţiuneĭ celeĭ maĭ favorizate.

O depeşă oficială din Manille anunţă că corăbiile de rĕzboiŭ spaniole trimise să pedepsească pe locuitoriĭ insuleĭ Ponape (Caroline) a bombardat oraşul Mutalani. Trupele debarcate aŭ ocupat poziţiunile indigenilor.— Spanioliĭ aŭ avut 19 soldaţĭ morţĭ şi răniţĭ; indigeniĭ aŭ prerdut 150 de oamenĭ.



## Teatrul National din Iasi

(Corespondenţa particulară a *Adevĕrului*)

Comitetul instituit prin legea teatrelor pentru supravegherea şi conducerea atât a părţeĭ materiale cât şi aceleĭ artistice a Societăţeĭ Dramatice în Iaşĭ, s'a compus maĭ în tot-d'a-una din persoane cu totul strĕine arteĭ, lipsite de cunoştinţele cele maĭ elementare în ce priveşte progresul atât al literatureĭ dramatice cât şi al esecuţieĭ artistice. Câteşĭ doĭ membri ce sunt numiţĭ de guvern, aŭ fost aleşĭ în tot-d'a-una dintre persoanele de partid, carĭ aveaŭ simplul merit că bat în struna guvernuluĭ, şi carĭ, neputând fi căpătuiţĭ cu alte ghelirurĭ maĭ de samă, li se da ca o recompensă onorifică titlul de membru în Comitetul Teatral; al treilea membru al comitetuluĭ,—preşedinte de drept,— legea prevede ca să fie Primarul Comaneĭ însuşĭ.

Câtă vreme primariĭ Iaşuluĭ îşĭ maĭ dădeaŭ osteneala de a prezida acest comitet teatral, lucrurile maĭ mergeaŭ calea-valea; căcĭ la demnitatea de primar al Iaşuluĭ, ca să ajungă cine-va, tot trebuia să aibă o doză bună de instrucţie în toate ramurile, şi prin urmare şi cu ceva cunoştinţe speciale despre arta de care vorbim; de o bucată de vreme însă primariĭ par a se fi desgustat cu totul de această sarcină, şi aŭ însărcinat pe câte un consilier comunal cu preşedinţa comitetuluĭ teatral.

Consilierii comunalĭ aĭ Iaşuluĭ,—mulţumită noueĭ legĭ electorale care ne dăruieşte un numĕr de 31,— sunt, de altmintrelea ca pretutindenea, oamenĭ de toată mâna, ajunşĭ prin *întîmplărĭ neprevĕzute*, la o ast-fel de demnitate. Primarul decĭ, numind pe unu din consilierĭ —la întîmplare,— ca preşedinte a pomenituluĭ comitet, în desgustul ce l'a coprins pentru instituţia teatrală, nu caută de loc a alege un om competent, ci face numaĭ o îndeplinire a legeĭ care 'ĭ cere ca însuşĭ, saŭ prin un delegat al sĕŭ, să supravegheze Societatea Dramatică.

Aşa, s'aŭ perpetuat de vr'o zece anĭ încoace, atât ca membri numiţĭ de guvern, cât şi preşedinţiĭ trimeşĭ de primar, să fie departe cu toţiĭ de a 'şĭ înţelege misiunea lor, departe de a avea cunoştinţele reclamate de la nişte atarĭ personagiĭ; ast-fel că astă-zĭ, comitetul teatral din Iaşĭ se compune dintr'un avocat, care de şi o dată ţinuse vr'o doĭ anĭ o direcţie de teatru aicĭ, din causa nepricepereĭ sale a ajuns la faliment moral şi material, aşa că în mijlocul stagiuneĭ a trebuit să întrerupă şirul reprezentaţiilor şi să 'şĭ ia lumea în cap; dintr'un fost magistrat, actualmente profesor de principii la conservator—care se pricepe mult *în muzică*,—şi care de alt-mintrelea este cel maĭ competent dintre membriĭ actualĭ fără însă ca să apară de cât la 2—3 şedinţe a comitetuluĭ într'un an întreg,—şi al 3-lea, din un alt *avocat*—care nu ştiŭ prin ce împrejurare posedă şi titlul acesta, căcĭ nicĭ un studiŭ competent nu are,—şi care, ajuns—fără ştirea luĭ D-zeŭ consilier comunal în holota de 31, a fost delegat de primar, ca preşedinte al comitetuluĭ teatral;—asta negreşit, ca o pedeapsă bine-meritată şi pentru actorĭ, carĭ în diferite rîndurĭ se arătaseră cu totul recalcitranţĭ faţă cu voinţele primaruluĭ, şi pentru publicul ieşan în genere, pentru că—poate— acesta a avut nesocotinţa de a 'ĭ trimete un asemenea *specimen* în consiliul comunal.

Nu maĭ citez alte calităţĭ ale acesteĭ persoane, care 'ĭ departe de a merita o asemenea funcţie. Cu aceştĭ treĭ membri în comitetul supraveghetor, bine înţeles că această instituţie nu poate progresa nicĭ într'un chip.

Decĭ,—lipsa de instrucţie, talent şi bună-voinţă a artiştilor,—care aŭ acaparat locurile de societarĭ în Teatru Naţional de aicĭ, cum şi necompetenţa oamenilor din comitet, face ca nu numaĭ să nu se vadă ceva propăşire în aşa zisul Templu al Thalieĭ ieşan, dar încă, din mult-puţinul ce era maĭ înainte, să dee îndărăt din zi în zi.

Stagiunea din iarna trecută, 1889-90, a fost martură a celeĭ maĭ absolute incapacităţĭ,— pe lângă că a dat loc la o sumă de scandalurĭ ne maĭ pomenite în Teatru de la înfiinţarea luĭ şi până azĭ.

S'aŭ angajat artiştĭ gagiştĭ foarte puţinĭ, şi între aceia aŭ fost uniĭ lipsiţĭ de orĭ-ce merit saŭ calitate; s'aŭ respins angajamentele altor artiştĭ demnĭ de titlul lor, ce solicitaŭ a fi primiţĭ în acest teatru; s'aŭ introdus pe scenă persoane gonite din societate ca imorale, criminaliştĭ recidiviştĭ, femeĭ ce provocaŭ scandalurĭ chiar în interiorul Teatruluĭ; s'aŭ reprezintat piesele cele maĭ secĭ de orĭ-ce merit şi cele maĭ triviale, în carĭ se vedeaŭ actorĭ făcênd scene nepermise, ca de exemplu în *La oficerul Stăreĭ Civile, Un picior în crimă,* şi altele, piese fără nicĭ o valoare literară, dar representate expres numaĭ pentru scenele scandaloase ce conţineaŭ.

Şi.. lucru curios, abraş! Când era vorba de a se reprezenta o piesă maĭ de valoare literară, de Shakespeares de

Molière, de Regnard, ori alt autor clasic, şi, care conţinea temerĭ, cuvinte cu două înţelesurĭ cum se obicinuesc adesea în scrierile acestor autori, pudicul comitet se alarma, oprea reprezentarea aceleĭ piese, şi ameninţa încă pe actorii ce îndrăsneaŭ să le propue.

Aşa, am fost martur ocular, aflându-mĕ într'o seară de beneficiŭ în culisele teatrulul Naţional, pare-mi-se în luna Martie saŭ Aprilie trecut, la o altercaţiune caraghioasă între preşedintele comitetului teatral şi D. N. A. Bogdan, relativ la piesa *Moştenitorul Universal* de Regnard, ce se representa în acea seară.

— Cum se poate, striga cam aşa preşedintele dupe lăsarea cortinei, să se reprezinte o aşa *porcărie de piesă!* Dacă aş fi ştiut eŭ, aş fi asvîrlit'o cine ştie unde, dar nu să îngăduĭ să se joace în teatrul *meŭ*.

D. Bogdan, traducĕtorul piesei, care era acolo, observă preşedintelui despre care e vorba că piesa aceea e de o valoare incontestabilă, că ea se reprezintă la Comedia Franceză din Paris, şi că cei mai distinşi artişti, între carĭ şi Coquelin ainé, joc principalele roluri din piesă.

Aceste cuvinte ale traducĕtorului Bogdan fură de ajuns pentru a înfuria pe a-tot-cunoscĕtorul preşedinte, şi a-i face să adreseze D-lui Bogdan o sumă de cuvinte ce numaĭ într'un asemenea loc nu-şi aveaŭ locul....

Tot ast-fel, dupe cum singur l'am auzit povestind, acelaş traducĕtor a fost rĕŭ mustrat de un alt membru al comitetului şi anume pentru că 'şi-a permis a traduce şi a da să se reprezinte pe scena aceluiaşĭ teatru, piesa *Amphytrion* de Molière, care, zicea pomenitul membru, conţine atâtea expresiuni *ridicule (!)* care te face să roşeşti până în vîrful urechilor!

Lungi, intr'adevĕr, trebue să fie urechile celor ce cred că cuvintele lui Molière din *Amphytrion* produc un scandal aşa de puternic, în cât să se poată urca roşaţa din faţa lor până în vîrful unor atarĭ urechi!

Aşa dar, Molière şi Regnard sunt inpudici, pentru pudicii membri ai comitetului, Shakespeare, Corneille saŭ Racine sunt tără nicĭ un şic, deşiraţi, demodaţi; Pailleron, Victor Hugo, Sardou sunt adormitori; toţĭ autorii de samă ce-şĭ găsesc ospitalitatea pe scenele cele maĭ principale din lume, aicĭ se vĕd taxaţi de netrebnicĭ, şi nu se erig pe afiş de cât numele unor Lambert Thiboust, Grenet Dancourt, Siraudin, etc.

Cum voieşte dar cine-va, ca cu aşa sisteme artistice, această instituţie să fie încurajată şi agreată de public?

N'am scris însă nimic de alte o mie şi una de împrejurărĭ ce contribuesc la decăderea teatrului Naţional din Iaşi, ca chestia gagiştilor, a elevilor, modul de gestiune a banilor societăţeĭ, punerile în scenă, etc., etc.

Corespondenţa aceasta fiind deja destul de lungă, voi scrie despre toate acestea în curînd, într'o altă scrisoare, în care cred că voiŭ putea convinge atât pe membrii guvernului, carĭ ar vrea să-şĭ dea osteneala de a citi aceste rînduri, cât şi pe întregul public ce se interesează de aşa c -va, de chipul în care se risipeşte şi banii Statului şi ai comunei cu care se subvenţionează această instituţie, şi banii particularilor, carĭ adese-orĭ sunt atraşi prin afişe pompoase spre a li se da în schimb o marfă fără de nicĭ un preţ.

Cesar.



## DIN FALTICENI

Nu v'am scris de mult nimic din cauză că nu a fost ceva important ca să merite publicitatea; dar numai răcelele cele mari produse de zăpada căzută pe munţi; barometrul a căzut la + 5 şi inima prefectului D. N. Donici la o prevestşte apropierea ernei, ba vreaŭ să zic alegerile comunale pentru care mulţi se bat. Ciolanul de la primărie pare a fi prea gustos.

Alianţele aŭ început să se înjghebe desfăcându-se partidele în două tabere ce în ziua bătăliei vor lupta. Cine va învinge nu ştiŭ să vĕ spun; dar învinsul de sigur că va fi Prefectul, care până mai ieri a stat izolat de toţi, iar astăzi, în lipsă de altă persoană marcantă politică, a deschis braţele deputatului de 5 voturĭ D. Măcărescu, care în dragostea-ĭ ardinte de putere 'l îmbrăţişează cu atâta foc că 'l va înăbuşi şi atuncĭ va cânta precum a cântat şi la alţii vecinica pomenire gloriei Prefectului.

Gurile rele afirmă pe la noi că Colectiviştiĭ sunt la favoare cu toate protestările Prefectului Donici şi dacă vom esamina pe fie-care funcţionar administrativ, vom vedea că nu sunt de cât protejaţii colectiviştilor de altă dată: Samson, inspector poştal, şi Măcărescu, deputat.

*

De Inspectorul Samson iaraşi se vorbeşte multe. Le reserv pentru o altă scrisoare şi trec la gimnasiul ce se construeşte şi care va fi cea maĭ frumoasă clădire a oraşului; va costa peste 200,000 leĭ. păcat numaĭ că nu se respectă condiţiunile din contract, care prevede că nu se maĭ poate face nicĭ o lucrare de zidărie după 15 Septembre cu toate că şi la 28 s'a lucrat la înălţarea pereţilor etagiului.

Cine ştie dacă şi aicĭ nu va fi vre-o afacere colectivistă.

*

Să vĕ maĭ vorbesc puţin şi de operaţiunile comisiunei de apel ce a început a funcţiona, ea va dura până la finele luĭ Decembre şi va avea multe reclamaţiuni de judecat, căci recensĕmântul s'a făcut în condiţiuni cât se poate de desavantagioase proprietarilor. Delegatul Tribunalului se distinge prin dreaptă sa judecată, ceilalţĭ membriĭ cad de acord în multe ocasiuni sub ridicolele motive că. saŭ reclamantul să plătească că imobilul l-a comparat prea eftin, saŭ că nu are copii, saŭ că are baniĭ şi deci are de unde plăti.

Contestaţiunile proprietarilor, cele de maĭ multe ori nu sunt luate în consideraţiune, se vorbeşte că la recensemînt s'ar fi făcut gheşefturĭ.

Casierul judeţuluĭ, care, spre a face taţă incapacităţeĭ sale, a dat ordin să se umfle bine veniturile spre a împăca astfel pe generalul Manu, care, la inspecţiunea ce a făcut'o judeţuluĭ astă vară a găsit Casieria în cea maĭ deplorabilă stare. O nostimadă ce merită a fi dată pe faţă este cum comisiunea de recensămînt înşală pe un mare proprietar chemându'l la Primărie, iar în lipsa'l se introduce acasă la el, intră în biroŭ, deschide toate sertarele, cerceteazā toate registrele şi apoi se duce la Primărie şi acolo face estimaţiunea, iar d. Tatus află în urmă după ce ajunge acasă.

*

Ne despăgubim în schimb de frumoasele trotuare de lespezĭ de Cernăuţi, ce se fac pe principalele strade ale oraşului graţie activităţiĭ şi inteligenţiĭ actualuluĭ primar, care pentru ideia de a înfrumuseţa oraşul cu primele trotuare va fi jertfit la alegerĭ şi înlocuit printr'un colectivist.

Nicĭ Creditul nu e lăsat în pace, se daŭ zilnic asalturĭ actualuluĭ Director, care, orĭ cum ar fi, e un om cinstit.

Mĕ reserv într'o viitoare corespondenţă a vĕ arăta maĭ multe neajunsurĭ ce se fac la noi, până atuncĭ sănătate şi frăţie.

Berbecu.

## Cronica Literara

### Gândurĭ negre.

*Până când o aşa viaţă veşnic tristă şi pu tie,*
*Tu destinule vrăjmaşe, să'mĭ rĕspunzĭ acuma mie?*
*Până când în întuneric paşiĭ meĭ vor rătăci?*
*Până când atâtea dorurĭ mintea mea vor zăpăci?*

*Pleacă dragoste de viaţă şi te pierde peste munţĭ*
*Saŭ te 'neacă într'o mare peste care nu sunt punţĭ;*
*Pleacă suflete omorâte şi pluteşte'n sus mereŭ,*
*Lasă lutul ce te-atârnă, lasă'l să tot doarmă greŭ.*

*Iar tu, Doamne, ce poţi toate, dăruește'mĭ nesimţirea*
*Ca să pot şi eŭ atuncea să 'nţeleg ce'ĭ fericirea,*
*Saŭ ordoană să lucească înainte'mĭ două stele*
*Pentru ca să lumineze noaptea neagră a vieţiĭ mele,*
*Orĭ maĭ ia'ţĭ pe toate şi, în schimb tu mĕ omoară*
*Şi mĕ scapă şi de lume şi de-a vieţeĭ grea povară.*

. . . . . . . . . . . . . . . .

*Cum? ce zis-am? nu se poate, eŭ de sigur am glumit.*
*Fugiţi demonĭ! fugi-tu moarte! nu se poate, am greşit.*
*La o parte, nesătulă ce atâta lume secerĭ,*
*Nu te vreaŭ, pleacă d'acĭ, tu la mine nu aĭ trecerĭ.*
*Mergĭ de ia baba bătrână care n'are ce mânca,*
*Saŭ de colo pe unchiaşul care'ĭ gata de a pleca;*
*Lasă-mĕ pe mine 'n pace suferind, vreaŭ să trăesc,*
*Căcĭ maĭ lungă'mĭ pare viaţa şi eŭ pot s'o preţuesc!*

*Fugiţi gândurĭ cobitoare, căcĭ destul în viaţa toată*
*Urmăritu-m'aţĭ d'aproape şi împrejuru-mĭ staraţĭ roată*
*Şi lăsaţi-mĕ plăcuteĭ saŭ pustieĭ mele vieţĭ,*
*Chiar de ar fi să vie asupră-mĭ nenorocul în grămezĭ.*

*Cum se poate să închiŭ ochiĭ pentru o veşnicie întreagă?*
*S'al meŭ suflet să se piarză şi speranţa mea pribeagă*
*Să nu poată să maĭ sboare ca măcar să mĕ mângâe?*
*Şi nimic, un rest din mine să nu poată se rĕmăe?*

. . . . . . . . . . . . . . . .

*O! lăsaţi-mĕ în pace, gândurĭ negre ca să dorm.*
*Obosit-mi'aţĭ simţirea, e târziŭ şi'mĭ este somn.*
*Noapte bună, împărăteasa nopţilor 'ncântătoare*
*Nu maĭ pot privi la tine draga mea stralucitoare.*
*Stinge'te şi tu lumină de pe masa mea de brad*
*Cum se tinge veselia-mĭ când pe gândurĭ negre cad*

Elisa Mustea.

## Informaţiunĭ

D. Lascar Catargi a plecat ieri de dimineaţă la Golăşeĭ. Peste două săptămânĭ se va întoarce cu Doamna Catargi în capitală, unde se va stabili pentru toată iarna.

Pentru identificarea Românilor, că dinastici nu sunt în ţara Românească de cât slujbaşiĭ, dăm loc aci următoareĭ scrisori ce d. Răducanu Georgescu, comerciant din Craiova, ne adresează, în urma constrângereĭ D-sale de către poliţia locală d'a pune steagurĭ şi covoare pentru primirea Regeluĭ în acel oraş:

Craiova 1 Octombre 1890

Domnule Director,

*Astă-zi, cu ocaziunea venireĭ M. S. Regeluĭ în oraşul nostru, poliţia m'a somat prin trimişiĭ sĕĭ, ca să pun steagurĭ saŭ covoare la prăvălie şi casă, căcĭ trece Regele pe strada noastră. In urma respunsuluĭ meŭ că nu am steagurĭ, nicĭ covoare, şi nicĭ mijloace ca să mi le procur, a venit d-nul inspector comisar Costinescu împreună cu d-nul poliţiaiŭ Ioan Grecescu, şi m'aŭ ameninţat. Poliţaiul porunci comisarilor strînşĭ pe lângă D-sa, ca să noteze pe toţĭ aceia carĭ nu vor să pue nimic dinaintea caselor pentru primirea Regeluĭ, că are să le arate D-luĭ.*

*Aduc acestea la cunoscinţa D-v., şi, ca vechiŭ cititor al jurnaluluĭ* „Adevĕrul“, *vĕ rog a le da publicităţeĭ, să vază întreg poporul Român de ce sbirĭ este administrată această nenorocită Ţară şi cum se pregăteşte primirea Regeluĭ în oraşele pe carĭ le viziteazā.*

R. Georgescu.

Se ştie diferendul ivit între *L'Indépendance roumaine* şi D. Z. Arbore, redactor la *Telegraful Român*.

Acest din urmă propusese un juriu de onoare, compus din D-niĭ G. Em. Lahovary, I. G. Bibicescu şi B. P. Hasdeŭ, care să cerceteze scrisorile în limba rusă, pe carĭ D. Ciculescu pretindea că le posedă şi, în special, aceia care ar dovedi că d. Arbore e, saŭ a fost, în legăturĭ cu poliţia secretă rusă.

D-niĭ de la *Indépendance* aŭ refuzat să primească în acest juriŭ pe d. Hăsdeŭ şi aŭ trăgănit mereŭ lucrurile spunĕnd că aşteaptă să li se aducă originalele scrisorilor. In fine, aŭ declarat că nu vor să dea nicĭ o dovadă, bazându-se pe un precedent, când d-niĭ Rubin şi St. Şuţu fuseseră taxaţĭ de ziarele colectiviste ca spioni ruseşti fără a li se da dovezi.

Martorii, constituiţĭ de d. Arbore în urmă, pentru a cere satisfaţie pe calea armelor d-lui Ciuculescu, autorul articolului *M-me Wassilieff*, n'aŭ putut obţine aceasta de oare-ce martorii d-lui Ciculescu cereaŭ numirea unui noŭ juriŭ din membri ai presei „carĭ să cerceteze prezumţiunile şi bănuielile“ D-lui Ciuculescu.

Aci stă afacerea.

D. Arbore consideră afacerea ca neterminată.

Acestea sunt în rezumat ideile ce am extras din darea de seamă făcută de D. Arbore asupra incidentului.

D. Gr. Manu, directorul monopolurilor Statuluĭ, s'a întors în capitală.

Dupe câte aflăm, D-sa şi-a îndeplinit cu mult succes misiunea sa la Viena, pentru care-ĭ trimitem felicitările noastre.

Ştie oare D. Economu, prefectul de Dolj, care este principala ocupaţiune a sub-prefectuluĭ plăşeĭ Câmpuluĭ, D. Brătăşanu?

Dacă nu o ştie, i-o vom spune-o noĭ.

D. Brătăşanu, în loc de a se ocupa de administraţia plăşeĭ sale, aleargă din comună în comună şi sileşte pe primarĭ, pe preoţĭ, pe învĕţătorĭ a se abona la ziarul *Funcţionarul*.

Am putea cita numele maĭ multor victime ale pretenţiunilor acestuĭ sub-prefect, dar nu o facem pentru a nu 'ĭ expune la rĕzbunărĭ.

Cerem D-luĭ Economu să silească pe D. Brătăşanu să opteze între postul sĕŭ de sub-prefect şi acela de agent încasator al unuĭ ziar, orĭ-care ar fi.

*Nimic până acum nu confirmă ştirea dată de ziarul socialist apărut alaltă-ierĭ,* Reforma socială, *şi reprodusă ierĭ de* Lupta *cum că Ţarul Rusieĭ ar fi fost victima unuĭ noŭ atentat.*

O telegramă din Craiova ne vesteşte că puţinii dinasticĭ ce maĭ sunt încă în capitala Olteniei, aŭ deschis o sub-scripţie cu scopul de a cumpăra o trăsură Majestăţeĭ Sale Regeluĭ.

Această iniţiativă s'ar fi luat în urma unor aluziunĭ făcute de Suveran, că situaţiunea Sa financiară este foarte sdruncinată şi compromisă.

Suntem rugaţĭ a publica următoarea scrisoare:

*Domnule Director,*

La serbarea inaugurăriĭ statueĭ poetuluĭ Eminescu, din diverse împrejurărĭ, societatea tipografică „Gutemberg“ n'a putut lua parte.

La acea serbare însă a luat parte şi un lucrător tipograf anume Al. Ionescu, care a declarat onor. comitet organizator al serbăreĭ că d-sa reprezintă societatea „Gutenberg“.

Din cele expuse maĭ sus, se vede că societatea noastră n'a delegat pe nimeni a o reprezinta; prin urmare faptul însuşireĭ unei delegaţiunĭ neconferită de nimenĭ, rĕmâne a'l califica cum va crede atât comitetul organizator al serbăreĭ cât şi cititoriĭ ziaruluĭ D-voastre.

Primiţi, vĕ rog, D-le Director, încredinţarea distinseĭ mele consideraţiĭ.

Ioan S. Rădulescu
Preşedintele societ. „Gutenberg.“

Revista literară şi filologică *Evdomas* (sĕptămâna) care apare la Atena, publică în ultimu'ĭ numĕr, de la 22 Septembre 1890 traducerea în greceşte a uneia din nuvelele regretatuluĭ Mircea C. Rosetti, intitulată: *Bĕtrênul Radu*. Traducătorul face şi o mică schiţă biografică a nuvelistuluĭ Român.

FOITA ZIARULUI „ADEVĔRUL“ 35

ALEXIS BOUVIER

# SOLDAŢII DESNADAJDUIREI

PARTEA II.

## Francia în 1871

### XX
### Tăcere în rândurĭ

— Dacă mor, nu vreaŭ ca tâlhariĭ aceştia să'mĭ fure crucea. Am câţi-va banĭ în buzunar...¿Tavannes, am o mamă bătrână care nu înţelege că copilul eĭ trebue să-şĭ expună viaţa, când d'abia e de două-zecĭ aniĭ numaĭ... jură că'mĭ veĭ lua crucea şi baniĭ, şi le veĭ duce mameĭ?

— Tacĭ, că'mĭ bagĭ frigul în oase, cu vorbele astea.

— Tavannes, jură că'mĭ veĭ împlini dorinţa.

— Să nu maĭ vorbim, ne-am înţeles. Bum! Bum!

Şi ceĭ doĭ nenorociţĭ se tăvălesc pe zăpadă, urlând în agonie.

Hardi vine la locotenent şi-ĭ spune:

— Nu maĭ putem sta aicĭ.... e curat măcel.

— Avem poruncă sĕ stăm până la ziuă.

— Dar, uită-te....

— Tăcere....

Locotenentul nu sfârşi bine vorba şi un obuz îĭ sfărâmă capul.... Hardi cade cincĭ paşĭ maĭ departe de el.

### XXI
### Luptă

Hardi se sculă îndată; obusul isbucnind îl isbise numaĭ cu noroiŭ şi zăpadă. Oameniĭ, demoralizaţĭ, încep a rupe rîndurile; Hardi se duce la eĭ, şi căutând a'ĭ însufleţi, le zic încet:

— Nu vĕ temeţĭ de nimic, trebue să schimbăm tirul, şi pentru asta îmĭ trebue cincĭ oamenĭ.

Ceĭ cincĭ oamenĭ eşiră îndată din rîndurĭ...

— Luaţĭ lemne! zise Hardi.

Oameniĭ taie câte-va rămurĭ de brazĭ, pe care le curăţă de frunze.

— Acum faceţĭ un foc aicĭ... Tu, zise Hardi adresându-se unuĭ soldat, pune'te aicĭ de sentinelă şi nu sta locuhul, primblă-te de colo până colo.

Soldaţiĭ se uitară unul la altul miraţĭ, ne înţelegând de loc manevra locotenentuluĭ; dar, se supun.

Soldaţiĭ, încep a pricepe: tirul bateriilor prusiene e maĭ viŭ şi obuzele isbucnesc la o depărtare de cincĭ-spre-zece orĭ 20 metre de micul detaşament.

— Acuma, zise Hardi, ne-am atins scopul.

Toată noaptea aŭ să tragă de geaba dobitociĭ ceia; maĭ aruncaţĭ câte-va crăngĭ în foc, luaţĭ-vĕ puştile şi să plecăm.

Când se lumină de ziuă, Hardi îşĭ arangiă trupa după ordinele pe care le primise.

Când se făcu ziuă de tot, cât de departe putură să-şĭ întindă privirile, germanii nu vĕzură un singur francez.

Şi comandanţiĭ fură furioşĭ că toată noaptea împuşcaseră în pustiŭ; crezură că fuseseră traşĭ pe sfoară de câţiva ţĕranĭ care aprinseseră foc ca să-l înşele.

Trupele luĭ Hardi, împărţite în două corpurĭ, eraŭ ascunse în pădurile de brazĭ, unde luaseră noaptea crăngĭ ca să facă foc.

Peste o jumĕtate de oră trupele germane se puseră în mişcare la rîndul lor.

Era un corp puţin numeros, menţinut să ecliereze şi să apere aripa uneĭ divizĭ care opera în munţĭ.

Nemţiĭ mergeaŭ în coloană, urmând drumul pe care apucaseră eclerorii.

Hardi îĭ observa; înfundă oameniĭ sĕĭ puţin în pădure, aşa ca să nu atace de cât când tunurile vor descinde poziţiunile pe care le ocupaŭ; cu chipul acesta anihila artileria care l'ar fi putut scoate uşor din poziţ unea sa.

Când tunurile descinseră toate şi eraŭ pe jumĕtate înămolite în zăpadă, atacul începu: un foc isbucni din toate colţurile păduriĭ. Desordinea se împrăştiă printre nemţĭ, carĭ ne maĭ ascultând de glasul comandanţilor, căutară să fugă. Confuziunea fu grozavă.... Peste o sută cincĭ-zecĭ oamenĭ acopereaŭ pămêntul, morţĭ saŭ rănițĭ.

Comandanţiĭ căutaŭ să restabilească ordinea.

Ulric zicea soldaţilor sĕĭ:

— Copil, ne trebuesc tunurile celea.

### XXII
### Invingerea.

Lupta continuă, un foc viŭ şi bine îndreptat sili pe nemţĭ să se retragă, şi oameniĭ, eşind din pădure, năvăliră asupra tunurilor pentru a pune mâna pe ele; dar îndată infanteria prusiană trase şi-ĭ sili să intre iar în pădure.

Desordinea nu maĭ era; comandanţiĭ îşĭ adunaseră oameniĭ şi se găteaŭ să însufleţească focul, pe când se încărcaŭ alte două tunurĭ pentru a speria pe francezĭ din pădure.

Nevrênd ca vrăjmaşul să vadă numĕrul oamenilor sĕĭ, Ulric nu îndrăsni să iasă ca să atace. Prusieniĭ făcură o mişcare ofensivă ca să-şĭ ia tunurile, dar un foc violent îĭ opri din marş.

Comandanţiĭ se repeziră atuncĭ în mijlocul soldaţilor pentru a-ĭ îndemna să meargă înainte. Câţi-va oamenĭ pătrund chiar în pădure, dar nicĭ unu nu iasă viŭ.

Peste o jumĕtate de ceas, focul de artilerie reîncepu: o ploaie de obuzuri căzu asupra păduriĭ, silind pe trăgători a se pune la adăpost.

In timp de două ceasurĭ, bombardamentul continuă; atuncĭ comandantul prusian trimise în spre pădure tiraliorĭ în recunoaştere pentru a începe focul şi a demasca pe inamic.

Pădurea era goală; Ulric primise ordin s'o apere două ceasurĭ: îndeplinindu-şĭ datoria, se retrasese.

Prusieniĭ se puseră iar în marş; dar abia apucaseră pe cele două drumurĭ, că vĕzură ieşind un fum gros din pădure; se opriră locului.

In curând, după fum se iviră flăcărĭ, care se întinseră de la copac la copac, în mijlocul unuĭ sgomot îngrozitor.

Repeziciunea cu care se încinse focul în pădure, îngrozi pe comandantul prusian. Se temea ca trupele sale să nu se găsească de o dată înfăşurate de fum şi flăcărĭ. Se grăbi să dea ordin de retragere.

In vremea asta Ulric, care dăduse foc păduriĭ se întâlni cu trupele arier-gardeĭ franceze.

Pe la amiazĭ, îşĭ întâlni corpul; atuncĭ, strângându-şĭ mica trupă, se îndreptă spre Passavant pentru a apĕra târgul în timpul trecereĭ prusienilor.

Ne descoperind nimic, pornise să vie spre casă, prăpădiţĭ după o luptă de o zi şi o noapte.

Ulric mergea puţin maĭ înainte, cu încredere; deja se vedea târgul; mergea pe drumul de la Guyon, când de odată simţi că o mână puternică îĭ apăsă pe umĕrĭ; treĭ saŭ patru oamenĭ năvăliră asupra luĭ, unul îĭ luă puşca, cel-l'alţĭ îĭ ţinură în respect.

Scoase un strigăt lung şi ameţit care înştiinţă pe cei-l'alţĭ de primejdie: se auziră două, treĭ puştĭ.... *Soldaţiĭ desnădăjduireĭ* zăriseră pe prusienĭ carĭ pândeaŭ şi trăgeaŭ de asupra maĭ înainte a fugi.

Ulric ştia ce soartă îl aşteaptă. Prusieniĭ nu maĭ judecaŭ pe franc-tiroriĭ, eĭ eraŭ îndată împuşcaţĭ.

Ulric se gândi la Herbeau, la soru-sa Gabriella, şi hotărât să moară, zise celor ce'l ţineaŭ:

(Va urma).

Studentul Ornstein, care avusese un proces cu intendentul Cuza de la spitalul Sf. Spiridon din Iașĭ, a dăruit suma de 100 leĭ, daune civile la care fusese osîndit intendentul Cuza, spitaluluĭ de copiĭ *Caritatea* din Iașĭ.

## Știrĭ Telegrafice

ST. SEBASTIEN, 2 Octombre.—Plecarea familieĭ regale la Madrid a fost amînată din cauza stăreĭ sanitare a Capitaleĭ.

LILLE, 2 Octombre.—Congresul colectiviștilor s-a pronunțat în favoarea uneĭ apropiate greve internaționale.—Uvrieriĭ de mine aŭ decis să organizeze pentru 1 Maĭ 1891 o manifestație internațională în favoarea zileĭ de lucru de opt ore.

LISABONA, 2 Octombre.—Cabinetul a fost compus ast-fel: Abreu e Souza, președinte; Barbosa, rezbel; Coage, afacerĭ streine; Antonio Candida, interne; Mella Gouvena, finanțe.

BERLIN, 2 Octombre. — Impĕratul, primind pe ambasadorul Italieĭ care ĭ-a remis bustul Regeluĭ Humbert, ĭ-ar fi zis că situațiunea politică actuală e foarte satisfăcătoare.

CETINGE, 2 Octombre.—Ducele și ducesa de Leuchtemberg aŭ sosit; li s'a făcut o primire foarte călduroasă. Principele a mers să întâmpine perechea ducală.

INCOGNITO

## Escentricitățile Englezilor

Istorie adevĕrată

Toată lumea știe că Engleziĭ 'șĭ explică sumedenia de ciudățeniĭ, desvinovățindu-se că nu fac alt-ceva de cât caută să gonească „spleenul“

La Englezĭ e lucru hotărît. La un moment convenit, o neagră melancolie îĭ coprinde, și ca să o gonească, aŭ nevoe să alerge la mijloace violente.

O fi orĭ nu o reală consecință a spleenuluĭ, să vĕ povestesc o întâmplare în care câțĭ-va fiĭ aĭ Anglieĭ s'aŭ dat la exercițiile cele maĭ ciudate pentru a se distra Să nu credețĭ că 'ĭ poveste—ferească Dumnezeŭ! istoria s'a petrecut pe malurile Tamizeĭ.

*

Scena are ca decor casa de la țară a unuĭ bogat *gentleman* care 'șĭ poftise câțĭ-va prietenĭ să petreacă câte-va zile la vila luĭ, situată în imprejurimile Londreĭ.

O sĕptămână, merse treaba bine.

Dar când se scurse seria petrecerilor tradiționale, după ce vinară, după ce chefuiră și destupară nenumĕrate buteliĭ, invitațiĭ începură a se plictisi.

Spectrul spleenuluĭ apărea. Ce să facă ca să'l gonească? Nu maĭ aveaŭ gust de nimic. Atuncĭ gentlemanuluĭ nostru îĭ veni în cap ideia să inaugureze o serie de rămășagurĭ; puneaŭ rămășag pentru orĭ ce și orĭ când

Dar nicĭ cu asta nu isbuti... Rămășagurile cele maĭ extraordinare nu'ĭ făceaŭ să surâdă.

*

Intr'o seară, după ce melancoliciĭ noștri mâncaseră — căcĭ spleenul n'are nicĭ un amestec cu pofta de mâncare —unul din oaspețĭ, încercându-se se scuture amorțeala generală, strigă:

— Toate pălăriile în Tamiza saŭ zece ghinee amendă.

Ceĭ-l'alțĭ, ca oamenĭ carĭ nu se miră de nimic, îșĭ aruncară pălăriile în fluviŭ, care curgea jos lângă terasa pe care benchetuiaŭ.

Fie-care se execută, și nu rîse de loc.

Altul, strigă, la rîndul luĭ:

—Surtucele în apă, saŭ cincĭ-zecĭ guinee amendă.

Indată surtucele apucară drumul pălăriilor. Dar tot morocănoșĭ eraŭ cu toțiĭ.

Al treilea strigă:

— Ghetele în apă, și al patrulea sbiară ca să arunce și pantaloniĭ.

Englezii se uitară unul la altul, de desgust, nu de mirare, doar, și 'șĭ scoaseră pantaloniĭ.

Iată acum că anfitrionul, se sculă.. grav. După expresiunea fețeĭ, înțeleseră toțĭ că era vorba acum de o propunere în adevĕr extraordinară In adevĕr, le spuse:

— Aruncațĭ dințiĭ în apă, și o sută guinee amendă!

In acelaș timp îșĭ scoase din gură ratelierul întreg... de dințĭ pușĭ.

De astă dată se porniră toțĭ pe rîs, de acest sacrificiŭ neașteptat!

Ceĭ lalțĭ convivĭ, care se bucuraŭ de dințiĭ lor naturalĭ, firește că nu-l imitară, și plătiră bucuros amenda.

Spleenul era învins!!

## D'ale calugarilor catolici

Din Neapole se scrie următoarea istorie îngrozitoare: în urma uneĭ denunțărĭ înainte cu câte-va zile prefectul Neapoluluĭ, procurorul de stat și un jude de instrucție aŭ cercetat o misterioasă mânăstire, unde om laic de 400 anĭ n'a pus piciorul. Numaĭ dupe mult necaz a succes intrarea în mânăstire, unde persoanelor oficiale li s'a deschis o priveliște adevĕrat înspăimântătoare. Oameniĭ statuluĭ aŭ aflat aicĭ 16 călugărițe, dintre care cea maĭ bătrână era de 81 de anĭ și într'o stare foarte desperată, ba chiar animalică. Nenorocitele ființe eraŭ sĕlbatăcite cu totul; la întrebările puse nu rĕspundeaŭ nimic. Intre călugărițe se afla și o frumoasă tênĕră fată, care din o causă amoroasă la ordinul părinților a trebuit să rĕmână încuiată. Prefectul imediat a ordonat desființarea mânăstireĭ. Această descoperire a făcut atât în Neapole cât și în Roma o sensațiune colosală.



## ULTIME INFORMAȚII

**Romanul ce publicăm:**

**Soldații Desnădăjduireĭ**

**fiind aproape de sfârșit, vestim pe cititorii noștri, că vom începe publicarea uneĭ prea frumoase nuvele**

**Mona Maria**

**de cunoscutul scriitor francez ADOLF ADERER.**

Dl. Dr. Aurel Mureșianu, directorul *Gazeteĭ Transilvanieĭ*, din Brașov, a plecat Duminică după prânz, cu trenul accelerat, la Clușiu, unde a fost citat pentru a se supune pedepseĭ de închisoare, ce i-a dictat'o tribunalul de presă din Clușiu. D-sa a trebuit să plece imediat de oare-ce cererea de amânare pentru regularea afacerilor sale private și familiare a fost respinsă prin ordinul de la 2 Octomvre st. n. al procurorului superior din Tĕrgu-Mureșuluĭ.

De și timpul plecăreĭ nu se anunțase Dl. Dr. Mureșianu fu încungiurat la gară de un număr frumos de amicĭ și cunoscuțĭ, care abia în ultimul moment aflând despre plecarea d-sale, se grăbiră a se presenta la gara pentru a-ĭ zice rĕmas bun.

Urăm iubituluĭ nostru confrate să se întoarcă în deplină sănătate, pentru ca să poată continua și maĭ departe cu bărbăție și energie neînfrântă lupta pentru apĕrarea drepturilor politice și naționale ale poporuluĭ român!

Astă-zĭ s'a afișat în Capitală convocarea alegĕtorilor pentru alegerea nouluĭ Consiliŭ comunal, care se va efectua în zilele de 4 și 6 Noembre.

Primim reclamațiunĭ din partea publiculuĭ precum și a librarilor, că biuroul vamal de la poștă face atâtea și atâtea șicane acelora care introduc cărțĭ pentru școală saŭ știința, în cât s'a luat lumea de gândurĭ.

Știm că atât Constituția țĕreĭ, precum și toate legile existente, scutesc de orĭ-ce inposit cărțile și broșurile; pentru ce dar biuroul poștal le predă vămeĭ?

La întrebarea ce s'a pus funcționarilor respectivĭ, aŭ respuns, *ca să le vadă dacă nu cum-va este introdus printre filele lor o altă marfă!*

Și pentru ca să vadă dacă este saŭ nu, trebue unuĭ om de multe orĭ zile întregĭ, până să 'șĭ poată scoate un pachet cu două saŭ treĭ cărțĭ; plătind pe d'asupra taxe de timbru, declarațiĭ vamale și alte multe angarale.

Rugăm pe D. Ministru de finanțe să bine-voiască a maĭ înfrâna puțin zelul extra-ordinar de mare al funcționarilor sĕĭ, carĭ caută cu orĭ-ce preț să vexeze lumea prin taxe ilegale și câte o dată printr'o purtare nu tocmaĭ conformă cu slujba lor.

Din pricina grămădireĭ maĭ a întreguluĭ parc de vagoane la Piteștĭ, de zece zile nu s'a încărcat din nicĭ o gară, măcar un sac de grâŭ.

Lunĭ seara, studențiĭ facultățeĭ de litere și filosofie, întrunindu-se în sala societățeĭ „Unirea,“ spre a discuta asupra numireĭ D-luĭ Lazăr Șeineanu, ca profesor suplinitor la noua catedră de istoria și literatura română, înființată de curând, aŭ luat decisiunea că, dacă ministerul va persista în alegerea făcută asupra D-luĭ Șeineanu, fața cu alțĭ oamenĭ speciali ca Xenopol, Onciu, Densușianu, atuncĭ eĭ să nu urmeze la cursul D-luĭ Șeineanu, care prin aceasta de fapt va fi suspendat.

Sâmbătă la 6 corent, va avea loc concursul pentru ocuparea a 3 posturĭ de medicĭ comunalĭ. Sunt 12 concurențĭ.

Astă-zĭ va veni înaintea Curțeĭ de apel procesul scandalurilor de la Ploeștĭ în care este implicat și D-l C. C. Dobrescu.

In vederea alegerilor comunale partida guvernamentală din Tecuciŭ s'a pus să lucreze, dar ceia ce e maĭ trist e că, ca agențĭ sunt niște institutorĭ în fruntea cărora e *C. Vasiliu*, directorul școaleĭ de băețĭ Nr. 2; acela care în timpul prefectuluĭ Barozzi avea întrunirĭ la școală cu toțĭ învĕțătoriĭ de la sate tot pentru alegerĭ.

Se știe de toată lumea că starea învĕțămêntuluĭ în școalele primare din orașul nostru e destul de proastă; n'ar fi maĭ bine ca D-niĭ institutorĭ să 'șĭ vadă de școală și să nu se feștelească ca agențĭ la alegerĭ, nicĭ cu guvernamentaliĭ nicĭ cu colectiviștiĭ.

Suntem rugațĭ a publica următorul proces-verbal care pune capăt unuĭ incident regretabil ce se ivise între D-niĭ Mendonidi și Manicatidi.

**Proces-Verbal**

In urma incidentuluĭ iscat între d-niĭ Alex. Manicatidi și Mendonidi în privința încheereĭ socotelilor joculuĭ de căișorĭ de la serbarea dată la Colosseul Oppler, sub-semnațiĭ, prietenĭ comunĭ aĭ membrilor, în interesul adevĕruluĭ și pentru curmarea acestuĭ incident regretabil, întrunindu-ne azĭ 2 Ocombre, dându-ne Mendonidi din noŭ socotelile acesteĭ serbărĭ după intervenirea noastră și de bună voia luĭ, am constatat cele ce urmează:

Că denunțul făcut de d-nul Manicatidi de și fundat în parte cu toate acestea nu privea pe D-nul Mendonidi. Eroarea constatată în conturĭ este provenită dintr'o nebăgare de seamă a celor ce aŭ încheiat Procesul-Verbal pentru constatarea venituluĭ aceleĭ serbărĭ, care eroare se ridică la suma de **10 leĭ**, eroare de alt-fel aparentă numaĭ căcĭ suma de 10 leĭ a fost vărsată în mânile casieruluĭ.

Bucureștĭ, 2 Octombre 1890.

**I. C. Atanasiu, D. I. Ierimicĭ, I. Baroncea, Vl. Chardin, Al. Manicatidi, Mendonidi, Mircescu, R. Șoarec. A. Carnabell.**

M. S. Regele pleacă azĭ la 2 ore după amiazĭ de la Craiova și va sosi la Bucureștĭ la 7.15 seara.

Primim plângerĭ din Tĕrgoviște și Găeștĭ contra administrațiunilor comunale din acele localitățĭ, care par a nu'șĭ cunoaște de loc datoriile și sarcinile ce le incumbă. Așa, stradele se află în starea cea maĭ mizerabilă, și felinarile nu se aprind de cât în anumite zile.

Atragem atențiunea celor în drept asupra primarilor și consilielor comunale — din localitățile menționate — carĭ lasă atât de mult de dorit.

In urma aplicăreĭ legeĭ cumuluĭ, aŭ rĕmas vacante treĭ-zecĭ și două de posturĭ de medicĭ la căile ferate și anume: pentru la Bucureștĭ, treĭ la Ploeștĭ, câte două la Buzĕŭ, Galațĭ, Craiova, Tîrgoviște, Severin și Bacăŭ, câte unul la Giurgiu, Călărașĭ, Focșanĭ, Pașcanĭ, Fălticenĭ, Dorohoiŭ, Botoșanĭ, Caracal, Câmpu-Lung, T.-Măgurele, Piteștĭ, Brăila, Constanța și R.-Sĕrat.

Doritoriĭ d'a le ocupa să se adreseze către Direcțiunea generală a căilor ferate pană Lunea viitoare 8 Octombre curent.

Dl. Ioan Nenițescu, colaborator la *Revista Nouă* a d-luĭ Hasdeŭ, a pus sub presă și în curând va apare, în editura librărieĭ Haiman, un volum conținând poesiile sale vitejeștĭ și patriotice, atât de mult apreciate de publicul nostru cetitor.

Ni se spune că funcția de comisar de urmărire la coloarea de Verde este vacantă de maĭ multe lunĭ!

Aceasta este o mare minune!

O slujbă vacantă în Capitală și guvernul care este asediat d'atâția doritorĭ de căpătuială să nu găsească unul pentru a i-o hărăzi, este lucru de necrezut și cu toate acestea este adevĕrat.

In luna Septembre anul curent aŭ fost în capitală 491 nașterĭ și 422 decese, pe când tot în acest timp în anul trecut aŭ fost 546 nașterĭ și 449 decese.

Ministerul instrucțieĭ a decis crearea uneĭ clase de preparație și practică pentru elevii școaleĭ Normale superioare.

Erĭ s'a judecat de către Curtea cu jurațĭ din capitală procesul escrochilor cu *iarba fiarelor*.

Curtea a condamnat la un an închisoare pe Frangulea, autorul escrocherieĭ, iar pe ceĭ lalțĭ complicĭ 'ĭ a achitat.

Aflăm că în curând se va juca la teatru Dacia piesa *Moartea maiorului Panitza* dramă în 4 acte de Dl Emil Nicolaŭ.

Această piesă a dobândit un succes în alte orașe din țară unde a fost jucată.

Tipografia Modernă Grigorie Luis Strada Academieĭ 24.